

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: – Voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap, het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2017 over persoonsvolgende middelen voor minderjarige personen met een handicap met dringende noden

– Principiële goedkeuring

Samenvatting

De regelgeving met betrekking tot de besteding van een persoonlijke-assistentiebudget PAB of een persoonsvolgend budget (PVB) wordt gewijzigd om ze meer af te stemmen op de praktijk. Daarbij worden de bepalingen die achterhaald zijn of die door de praktijk ingehaald werden aangepast. Ook worden enkele verschillen tussen de regelingen die gelden voor PAB en PVB weggewerkt en worden enkele optimalisaties aangebracht op basis van ervaringen uit de praktijk.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

BELEIDSVELD: Personen met een beperking

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2025/551 van 19 januari 2026.
- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 6 januari 2026.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

De regelgeving met betrekking tot de besteding van een persoonlijke-assistentiebudget (hierna: PAB) of een persoonsvolgend budget (hierna: PVB) dient op de praktijk te worden afgestemd. Het betreft de bepalingen opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap (hierna: BVR PAB) en in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders (hierna: BVR Besteding). Daarnaast is voor één van de aanpassingen ook eenzelfde aanpassing vereist in het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2017 over persoonsvolgende middelen voor minderjarige personen met een handicap met dringende noden (hierna: BVR Dringende Noden).

De wijzigingen zijn vereist, omdat de regelgevende bepalingen achterhaald zijn (i), de praktijk de regelgeving ingehaald heeft (ii), er verschillende regelingen gelden voor PAB en PVB (iii) en praktijkervaringen aantonen dat bepaalde optimalisaties wenselijk zijn (iv).

i. Bepalingen die achterhaald zijn

Het BVR PAB en het BVR Dringende Noden bevatten een bepaling betreffende indirecte kosten. Deze bepalingen zijn echter achterhaald.

Artikel 10, §2, derde lid van het BVR PAB bepaalt nog dat minstens 95% van het deel van het PAB dat aangewend wordt voor de handelingen van een persoonlijke assistent voor personeelskosten gebruikt moet worden. Deze verplichting vloeide echter voort uit de regeling over de besteding aan directe en indirecte kosten zoals die voordien bestond. Die regeling werd vanaf 1 januari 2025 vervangen door de mogelijkheid om een deel van het budget te besteden zonder dat te hoeven verantwoorden, vermeld in artikel 10, §2/2 van het BVR PAB. Gelet op het feit dat de oude regeling niet meer bestaat, moet de daaruit voortvloeiende 95%-regel ook geschrapt worden. Het volledige deel van het PAB dat aangewend wordt voor handelingen van een persoonlijke assistent moet immers voor personeelskosten gebruikt worden.

Om dezelfde reden moet ook artikel 9 van het BVR Dringende Noden gewijzigd worden. Die bepaling bevat namelijk dezelfde verplichting om minstens 95% van het deel van de middelen dat aangewend wordt voor handelingen van een persoonlijke assistent voor personeelskosten te besteden. Aangezien de besteding van dit deel van de middelen gelijklopend is met de besteding van een PAB, moet ook deze bepaling gewijzigd worden zodat dit deel van de middelen volledig aan personeelskosten besteed moet worden.

ii. Bepalingen die ingehaald zijn door de praktijk

Zowel de regelgeving over de besteding van het PAB als die over de besteding van het PVB bepaalt welke noodzakelijke gegevens een door de budgethouder gesloten overeenkomst moet bevatten en aan welke voorwaarden de budgethouder moet voldoen bij de tewerkstelling van een minderjarige student. Deze bepalingen zijn echter niet volledig in overeenstemming met de huidige praktijk.

Wat betreft de gegevens die een door de budgethouder gesloten overeenkomst moet bevatten, bepalen artikel 12, §3 van het BVR PAB en artikel 17, §1 van het BVR Besteding welke gegevens een overeenkomst voor de besteding van het budget moet bevatten. De budgethouders moeten die gegevens namelijk aan het VAPH meedelen. In de praktijk blijkt het echter ook wenselijk dat de

overeenkomst ook een aantal andere gegevens bevat. Het gaat ten eerste over de naam van de persoon met een handicap. Dit element is voornamelijk relevant wanneer de overeenkomst gesloten wordt voor een minderjarige of een persoon met een bewindvoerder. Ten tweede moeten ook de betalingsmodaliteiten (het moment van de betaling en de rekening waarop betaald moet worden) in de overeenkomst opgenomen worden, om de transparantie van de overeenkomst te garanderen. Het is echter niet vereist dat deze twee bijkomende elementen aan het VAPH meegedeeld worden. Het VAPH zal bij de controle van overeenkomsten wel nagaan of deze elementen erin opgenomen zijn.

Verder moet voor de besteding van het PAB en het PVB de frequentie van de overeengekomen ondersteuning aan het VAPH meegedeeld worden. Toch is die verplichting niet uitdrukkelijk voorzien in artikel 12, §3 van het BVR PAB. Het is echter niet wenselijk dat er op dit punt een verschil is tussen de vereiste gegevens voor de besteding van het PAB en die voor de besteding van het PVB. Daarom wordt de verplichting om de frequentie van de overeengekomen ondersteuning mee te delen toegevoegd aan de voormelde bepaling.

Wat betreft de verplichtingen waaraan de budgethouder moet voldoen bij de tewerkstelling van een minderjarige, bepalen artikel 12, §2, eerste lid, 1° van het BVR PAB en artikel 23, §2, 1° van het BVR Besteding dat voor de tewerkstelling op basis van een studentenovereenkomst voldaan moet zijn aan de bepalingen over het minimumloon en verplaatsingen, zoals vastgesteld binnen het paritair comité 319.01. Voor persoonlijke assistenten met een arbeidsovereenkomst in het kader van PAB of PVB wordt het minimumloon echter binnen paritair comité 337 vastgesteld. De voormelde bepalingen moeten dus in die zin aangepast worden.

Voorts bepalen artikel 12, §2, tweede lid BVR PAB en artikel 23, §2, tweede lid dat voor de tewerkstelling van een minderjarige assistent een machtiging van een ouder of de voogd aan het VAPH bezorgd moet worden. Het is echter niet wenselijk om deze vereiste te behouden. Indien de minderjarige ondersteuning biedt via een vrijwilligersorganisatie of een deeleconomieplatform, heeft het VAPH enkel zicht op de overeenkomst die de budgethouder met die organisatie of dat platform sluit, waardoor het vaak niet duidelijk is of er een minderjarige tewerkgesteld wordt. Bovendien bepaalt artikel 43 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten dat de stilzwijgende machtiging van de ouders volstaat voor de tewerkstelling van een minderjarige. Het is niet wenselijk om strenger te zijn, zeker gelet op het feit dat veel minderjarigen tewerkgesteld worden in hun eigen familiale context als persoonlijke assistent waarbij een uitdrukkelijke machtiging weinig toegevoegde waarde heeft.

iii. Verschillende regelingen voor PAB en PVB

Het BVR PAB en het BVR Besteding bevatten een verschillende regeling voor het bepalen van de hoogte van het terugvorderbaar voorschot. Artikel 11/1, §1, tweede lid BVR PAB bepaalt dat het terugvorderbaar voorschot voor het PAB maximaal drie twaalfden van het maximumbedrag bedraagt. Bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2024 werd in deze bepaling uitdrukkelijk opgenomen dat dit de maximale hoogte van het terugvorderbaar voorschot is, zodat het ook mogelijk is om een lager terugvorderbaar voorschot toe te kennen. In artikel 16, derde lid van het BVR besteding werd echter geen gelijkaardige aanpassing aangebracht, waardoor het in het kader van het PVB niet mogelijk is om het bedrag te verlagen.

Het is wenselijk om dit gelijk te trekken en ook in artikel 16, derde lid van het BVR Besteding te voorzien dat dit het maximum is, zodat een lager terugvorderbaar voorschot toegekend kan worden. Dit is belangrijk in de gevallen dat er een risico bestaat op oneigenlijk gebruik van het terugvorderbaar voorschot. Door een lager terugvorderbaar voorschot toe te kennen, wordt het risico op het verdwijnen van het terugvorderbaar voorschot verkleind.

iv. Aanpassingen naar aanleiding van ervaringen uit de praktijk

Naar aanleiding van ervaringen uit de praktijk blijkt dat het wenselijk is de verplichting om de vorm van ondersteuning aan het VAPH mee te delen te schrappen, te verduidelijken dat overeenkomsten voor de besteding van het PAB of PVB steeds schriftelijk gesloten moeten worden, de toewijzing van het PAB op te schorten gedurende crisisbegeleiding en voor het VAPH de mogelijkheid te voorzien om de procedure voor nulbesteders niet toe te passen.

Wat de vorm van ondersteuning betreft, bepaalt artikel 17, §1, 4° van het BVR Besteding dat dit een gegeven uit de overeenkomst is dat aan het VAPH meegedeeld moet worden. Het gaat daarbij om de verschillende ondersteuningsfuncties vermeld in artikel 4, 1° van het BVR Besteding. Het VAPH stelt echter vaak vast dat budgethouders de betekenis van die ondersteuningsfuncties niet kennen of begrijpen en zomaar iets doorgeven. Dit wordt dan door de dossierbeheerder gecorrigeerd. De dossierbeheerder moet voor de goedkeuring van de meegedeelde overeenkomst bovendien ook nagaan of de beschreven ondersteuning binnen één van de vermelde ondersteuningsfuncties past. Aangezien deze controle om de voormelde redenen reeds uitgevoerd wordt, kan verplichting om de vorm van ondersteuning mee te delen geschrapt worden. Het volstaat dat de budgethouder de beschrijving van de ondersteuning opneemt in de overeenkomst en deze meedeelt aan het VAPH, dat op basis daarvan de ondersteuningsfunctie bepaalt.

Wat de overeenkomsten betreft, is het steeds vereist dat de overeenkomst schriftelijk gesloten wordt. Een mondelinge overeenkomst kan niet aanvaard worden, omdat daarvan geen bewijs geleverd kan worden. Hoewel dit in de praktijk steeds vereist was, werd onlangs in een gerechtelijke procedure beslist dat bij gebrek aan een uitdrukkelijke bepaling in die zin ook een mondelinge overeenkomst zou volstaan. Daarom wordt in het BVR PAB en het BVR Besteding geëxpliciteerd dat de overeenkomsten schriftelijk gesloten moeten worden, indien dat voor het type overeenkomst niet reeds verplicht is op basis van andere bepalingen.

Wat betreft de opschorting van de toekenning van het PAB, voorziet artikel 8, §9, 4° van het BVR PAB een opschorting na drie maanden wanneer de persoon met een handicap tijdelijk nood heeft aan crisisopvang. Na de beëindiging van de crisisopvang kan het PAB terug gebruikt worden. Het PAB wordt niet stopgezet. Het is wenselijk om ook een dergelijke mogelijkheid tot opschorting te voorzien voor crisisbegeleiding. Crisisbegeleiding is namelijk vergelijkbaar met crisisopvang. Daarom zou die begeleiding evenmin mogen leiden tot de stopzetting van het PAB en moet het PAB na de crisisbegeleiding terug geactiveerd kunnen worden.

Wat nulbesteders betreft, bepalen artikel 19bis/1, tweede lid van het BVR PAB en artikel 27/5, tweede lid van het BVR Besteding dat het VAPH de budgethouder moet contacteren als het vaststelt dat er gedurende een kalenderjaar geen overeenkomsten meegedeeld werden. In sommige situaties is het echter meteen duidelijk waarom de budgethouder nog geen overeenkomst voor ondersteuning kon sluiten. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de persoon met een handicap in een penitentiaire instelling verblijft. Aangezien het in dergelijke situaties mogelijk niet wenselijk geacht wordt om de procedure vermeld in artikel 27/5 van het BVR Besteding te doorlopen, wordt verduidelijkt dat het VAPH de mogelijkheid heeft om contact op te nemen.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1 wijzigt de definitie van assistentie, vermeld in artikel 1, §1, 5° van het BVR PAB, zodat daarin geëxpliciteerd wordt dat assistentie geboden wordt op basis van een schriftelijke overeenkomst.

Artikel 2 wijzigt artikel 8, §9 van het BVR PAB zodat de toewijzing van het PAB tijdens crisisbegeleiding opgeschort wordt, op dezelfde wijze als de opschorting tijdens crisisopvang.

Artikel 3 wijzigt artikel 10, §2, derde lid van het BVR PAB zodat het volledige budget dat aangewend wordt voor handelingen van een persoonlijke assistent voor personeelskosten gebruikt moet worden.

Artikel 4 brengt de volgende wijzigingen aan in artikel 12 van het BVR PAB:

- In paragraaf 1, eerste en tweede lid wordt geëxpliciteerd dat de vermelde overeenkomsten schriftelijke overeenkomsten dienen te zijn;
- Paragraaf 2, eerste lid, 1° wordt gewijzigd zodat correct verwezen wordt naar de sectorale afspraken over het minimumloon voor PAB- en PVB-assistenten in paritair comité 337.
- Paragraaf 2, tweede lid wordt opgeheven, zodat het niet langer verplicht is om een machtiging van de ouder of voogd aan het VAPH te bezorgen bij de tewerkstelling van een minderjarige.
- In paragraaf 3, eerste lid, 4° wordt de verplichting om ook de frequentie van de ondersteuning aan het VAPH mee te delen ingevoegd.
- Er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die bepaalt dat de overeenkomst die de budgethouder sluit naast de gegevens vermeld in paragraaf 3, eerste lid ook de naam van de persoon met een handicap en de betalingsmodaliteiten moeten bevatten.

Artikel 5 wijzigt artikel 19bis van het BVR PAB, zodat daarin geëxpliciteerd wordt dat de overeenkomsten met een bijstandsorganisatie schriftelijk moeten zijn.

Artikel 6 brengt de volgende wijzigingen aan in artikel 19bis/1 van het BVR PAB:

- In het tweede lid wordt verduidelijkt dat het VAPH de budgethouder kan contacteren.
- In het vierde lid wordt geëxpliciteerd dat de overeenkomst schriftelijk gesloten moet worden.

De artikelen 7 tot en met 9 wijzigen artikel 7, 10 en 15 van het BVR Besteding om te verduidelijken dat elk van de daarin vermelde overeenkomsten schriftelijke overeenkomsten moeten zijn.

Artikel 10 wijzigt artikel 16, derde lid van het BVR Besteding zodat het terugvorderbaar voorschot ook minder kan bedragen dan drie twaalfden van het bedrag dat de budgethouder als cashbudget wil gebruiken.

Artikel 11 wijzigt artikel 17 van het BVR Besteding, zodat het niet langer verplicht is om de vorm van ondersteuning mee te delen. Verder wordt bevestigd dat de gegevens betreffende de overeenkomst die aan het VAPH meegedeeld moeten worden in de overeenkomst opgenomen moeten worden en wordt ook verplicht om in de overeenkomst de naam van de persoon met een handicap en de betalingsmodaliteiten op te nemen.

Artikel 12 wijzigt artikel 23, §2 van het BVR Besteding zodat voor de overeenkomsten met een minderjarige student correct verwezen wordt naar de sectorale afspraken over het minimumloon voor PAB- en PVB-assistenten in paritair comité 337 en zodat het niet langer verplicht is om een machtiging van de ouder of voogd aan het VAPH te bezorgen.

Artikel 13 wijzigt artikel 27/3 van het BVR Besteding om te verduidelijken dat de daarin vermelde overeenkomsten schriftelijke overeenkomsten dienen te zijn.

Artikel 14 wijzigt artikel 27/5 van het BVR Besteding om te verduidelijken dat het VAPH de budgethouder in die omstandigheden kan contacteren.

Artikel 15 wijzigt artikel 9 van het BVR Dringende Noden zodat het deel van de middelen dat aangewend wordt voor handelingen van een persoonlijke assistent volledig voor personeelskosten besteed moet worden.

Artikel 16 bepaalt dat de wijzigingen in werking treden op 1 mei 2026. De wijzigingen hebben tot doel om de regelgeving betreffende de besteding van het PAB en PVB te optimaliseren. Daarom treden ze best binnen een korte termijn in werking. Er wordt gekozen om de bepalingen niet pas op 1 juli 2026 in werking te laten treden, omdat de communicatie daaromtrent mogelijks onvoldoende budgethouders zou bereiken tijdens de zomervakantie.

De inwerkingtreding van de bepalingen betreffende het paritair comité waarbinnen het minimumloon voor minderjarige studenten vastgesteld wordt, treden in werking op 1 januari 2027. Deze wijziging leidt namelijk tot de toekenning van VIA-middelen, zodat het aangewezen is dat ze bij de start van een nieuw kalenderjaar in werking treedt.

Artikel 17 behoeft geen toelichting.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 6 januari 2025. Het ontwerp van besluit werd aangepast overeenkomstig de daarin gestelde voorwaarde.

Verder werd in het advies opgemerkt dat de correctie van het paritair comité waarbinnen de minimumlonen bepaald worden voor minderjarigen die op basis van een studentenovereenkomst tewerkgesteld potentieel een impact heeft op de eigenlijke bestedingen van het PAB en het PVB.

Een eventuele toename zal echter zeer beperkt zijn. Er waren in 2025 namelijk 91 overeenkomsten met een student geregistreerd, waarvan er voor 80 ook het uurloon geregistreerd werd. Gemiddeld bedraagt het geregistreerde uurloon 14,88 euro, de mediaan bedraagt 14,66 euro, terwijl het minimumloon voor een PAB- of PVB-assistent overeenkomstig de afspraken in paritair comité 337 14,96 euro bedraagt. Zullen zowel het gemiddelde als de mediaan voor het reële loon hoger liggen, omdat 17 van die overeenkomsten voor 2025 geregistreerd werden zodat de uurlonen nog geen rekening houden met de aanpassing aan de levensduurte.

De eventuele beperkte toename zal opgevangen worden binnen de beschikbare kredieten die in het verleden vanuit VIA-middelen voorzien zijn bij de verhoging van de minimumlonen voor persoonlijke assistenten. Voor alle cash bestede budgetten zijn de potentiële meerkosten van de VIA-akkoorden reeds opgenomen in Inkooporder (het vastgelegd bedrag aangerekend op het VAK). Het wijzigen van het paritair comité voor studenten wijzigt hier niets aan. Het PAB of PVB wordt namelijk niet bijkomend verhoogd. De effectieve kost – aanrekening op het beschikbare VEK – kan evenwel in zeer beperkte mate toenemen. Dat zal opgevangen worden binnen de beschikbare kredieten zonder dat hiervoor een meervraag zal ingediend worden.

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

E. BRUSSEL-TOETS

1. *Is er rekening gehouden met het feit dat het beleid van de Vlaamse Gemeenschap ook uitwerking heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad?*

Ja. Het voorliggende ontwerp heeft betrekking op de regelgeving betreffende de besteding van het PAB en PVB, die integraal gelden voor alle personen die onder de bevoegdheid van het VAPH vallen, inclusief de personen die wonen of ondersteuning ontvangen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

2. *Welke zijn de (afwijkende) regels?*

Er zijn geen afwijkende regels, de aanpassingen gelden voor iedereen op dezelfde manier.

3. *Houdt de voorgenomen regelgeving voldoende rekening met de gelijkheid tussen inwoners van het Nederlands taalgebied enerzijds en de doelgroep van het Vlaams gemeenschapsbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad anderzijds?*

Ja. Zij worden op een gelijke manier behandeld.

4. *Is er rekening gehouden met de ambitie van de Vlaamse Gemeenschap om in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, conform de Brusselnorm 30% van de mensen te bereiken als doelgroep voor haar beleid?*

Nee, omdat het hier slechts gaat over minimale aanpassingen aan bestaand beleid.

5. *Is er rekening gehouden met de centrumfunctie van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad? De centrumfunctie van Brussel impliceert dat het beleid dat wordt uitgewerkt op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad vaak effecten zal ressorteren tot ver buiten dat gebied. Dit hoeft niet altijd het geval te zijn.*

Nee, omdat het hier slechts gaat over minimale aanpassingen aan bestaand beleid.

6. *Is er rekening gehouden met het feit dat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ook andere institutionele actoren bevoegd zijn voor gemeenschapsbeleid?*

Nee, omdat het hier slechts gaat over minimale aanpassingen aan bestaand beleid.

7. *Is er rekening gehouden met de meertaligheid van de Brusselse bevolking?*

Nee, omdat het hier slechts gaat over minimale aanpassingen aan bestaand beleid.

4 VERDER TRAJECT

Over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering zal het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) ingewonnen worden binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen, met toepassing van artikel 10/4, §1, van het Decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer van 18 juli 2008.

Vervolgens zal over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering zal het advies van de Raad van State ingewonnen worden binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap, het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2017 over persoonsvolgende middelen voor minderjarige personen met een handicap met dringende noden;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens in te winnen, met toepassing van artikel 10/4, §1, van het Decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer van 18 juli 2008;
- 3° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te machtigen te beoordelen of voormeld advies aanleiding geeft tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst;
- 4° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, als de minister oordeelt dat het voormelde advies geen aanleiding geeft tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ